

Gaia en de bosbramenmineermot.

Ik weet niet waarom, maar vanmiddag had ik de hele tijd het nummer Gaia van Valensia in mijn hoofd rondzingen. De oudere jongeren kunnen zich dit nummer en de zanger vast nog wel herkennen. Zowel zijn stem, de muziek als zijn uiterlijk deed denken aan een kruising tussen Freddie Mercurie en Kate Busch. Een theatraal en uniek nummer die stevast plaatsneemt in de top 2000.

Gaia is in de de Griekse mythologie ook de oermoeder van de aarde. Derhalve is het ook gekozen als de titel en van een boek van James Lovelock. Toen ik, als opstandige en (dus) zoekende puber, zijn hypothese over de aarde doorgrondde, veranderde mijn blik op de wereld.

Het deed me beseffen dat alles in de wereld verband houdt met alles en dat de aarde zich gedraagt als een soort super-organisme. Valensia heeft het boek ongetwijfeld ook gelezen.

Al jarenlang struun ik, met een open blik en geest een beetje rond in de natuur. Echt, er gaat geen dag voorbij of ik ontdek wel weer iets nieuws.

Iets wat er altijd al was, maar wat ik nooit opmerkte.

Neem nu het spoor van deze bosbramenmineermot. Als een sneeuwbal in de sneeuw, laat ze een steeds breder spoor in het blad van een braam achter. Als de rups is volgevreten transformeert ze in een cocon tot een minuscuul kleine micro nachtvlinder en fladdert ze, als voedsel voor een vleermuis, de wijde wereld in.

Ieder organisme in de wereld heeft zijn nut en het is beschamend hoe de mens dit gegeven lijkt te negeren en zich telkens weer verbaast als er een plaagdier of virus ons leven binnen komt zweven. Ons hele hedendaagse maatschappij is ingericht om te controleren. De zee, ziektes, de natuur en de mens; alles moet worden gecontroleerd en worden bijgestuurd. Angst lijkt daarin de beperkende gedachte. Angst voor overstromingen, voor ziekte en bovenal voor de dood trachten we de wereld te besturen. Er wordt getracht om Gaia te beheersen. Succes ermee.

Deze week liep ik met een jongen een rondje in zijn eigen wijk. Een jongen van een soort waarvan er maar weinig rondlopen. Hij praat op zijn elfde al vloeiend Engels, heeft zijn lesstof van de basisschool al lang af en loopt derhalve keihard vast in het huidige onderwijssysteem. Het systeem dat niet lijkt te beseffen dat een bosbramenmineermot wel zijn gangen bijt in bladeren van een braam bijt maar niet in een eikenblad.

Ik laat hem één keer in de week de echte wereld, buiten zijn tablet om, ontdekken. Het park tegenover zijn huis, daar was nog nooit doorheen gelopen. Hij weet dat een reiger, een mus en zwaluw bestaan maar hoe ze eruit zien en waarom ze allemaal een andere snavel hebben? Daar heeft hij geen idee van. Al

filosofierend kan hij het allemaal echter prima beredeneren waarom ze verschillen en dat ze allemaal hun eigen nut hebben. Ook zijn unieke snavel. Wat heeft ie een lol als de reiger vlak voor ons op straat een 'bananenmilkshake' uitpoept.

*Our youth has a few words to say
Maybe they know we wiped their future away
Could be they've got nothing to say
Maybe they don't know whether they are going to stay, or not
I know they've got ONE thing to say
And we all want a better place, but Gaia let it go, let it go*
<https://youtu.be/BC6nUoiFtvM>

Bart Pijper
01-05-2021